

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

1562

Vragen van het lid **Van Bommel** (SP) aan de minister van Buitenlandse Zaken over *gevolgen van de sancties tegen Iran* (ingezonden 21 februari 2013).

Antwoord van minister **Timmermans** (Buitenlandse Zaken) (ontvangen 12 maart 2013)

Vraag 1

Bent u bekend met het rapport «Sanctions and medical supply shortages in Iran», dat is gebaseerd op interviews met Iraanse producenten en distributeurs in de farmaceutische en medische industrie en Amerikaanse en Europese exporteurs van medische producten?¹

Antwoord 1

Ja.

Vraag 2

Herinnert u zich uw antwoorden op eerdere vragen over de gevolgen van sancties tegen Iran, waarin u aangeeft geen causaal verband te zien tussen de sancties en het gebrek aan medicijnen in Iran?²

Antwoord 2

Ja.

Vraag 3 en 4

Bent u ermee bekend dat de conclusie van het rapport hier regelrecht tegen ingaat? Deelt u de conclusie van het rapport dat «the pronounced role of sanctions in creating shortages of life-saving medical supplies and drugs in Iran may have been unintentional, but it is also irrefutable. Iran's own mismanagement of the situation aggravated the problem, but it is not the root cause of it. While the list of issues leading to the supply crunch is long and complicated, at the heart of it all are the obstacles that sanctions have created in the way of humanitarian trade, namely in denying Iran of the needed banking operations and limiting its access to hard currency»? Indien neen, waarom niet? Kunt u uw antwoord toelichten?

¹ Sanctions and medical supply shortages in Iran, <http://www.wilsoncenter.org/publication/sanctions-and-medical-supply-shortages-iran>, februari 2013.

² Aanhangsel Handelingen 2012–2013, nr. 1205.

Deelt u de opvatting dat de sancties wel degelijk een belangrijke oorzaak zijn van tekorten van medische producten in Iran en dat maatregelen nodig zijn tegen deze zeer onwenselijke situatie? Indien neen, waarom niet? Kunt u uw antwoord toelichten?

Antwoord 3 en 4

Ik constateer dat de auteurs van het rapport tot een andere conclusie komen over de relatie tussen sancties en het medicijngebrek in Iran dan ik in mijn bovengenoemde antwoorden. Zoals genoemd in deze antwoorden is het effect van de sancties niet zodanig dat het betalingsverkeer van en naar Iran onmogelijk wordt. Voorts bestaan er uitzonderingsmogelijkheden op de sancties voor humanitaire doeleinden. Indien een Nederlands bedrijf in een concrete situatie tegen moeilijkheden bij het verkopen van medicijnen aan Iran aanloopt, is de Nederlandse regering graag bereid samen met dit bedrijf, binnen de mogelijkheden die het sanctieregime daartoe biedt, deze moeilijkheden aan te pakken om de levering mogelijk te maken. Van zowel andere EU-lidstaten als van de Verenigde Staten heb ik gehoord dat ook zij bereid zijn dit te doen.

Vraag 5

Bent u bereid om in EU-verband te pleiten voor effectieve maatregelen om de huidige obstakels voor de export door de EU en de import door Iran van medische producten tegen te gaan? Indien neen, waarom niet? Kunt u uw antwoord toelichten en daarbij ingaan op de drie aanbevelingen die in het rapport hierover zijn opgenomen (blz. 8)?

Antwoord 5

De huidige maatregelen zijn voldoende effectief om de export van medicijnen vanuit de EU naar Iran mogelijk te blijven maken. Zoals in de hiervoor bedoelde eerdere antwoorden vermeld, ben ik in het algemeen van mening dat het huidige EU-sanctieregime tegen Iran in de huidige situatie voldoende waarborgen bevat om de Iraanse bevolking zo veel mogelijk te ontzien. Ik onderschrijf de conclusie van het rapport niet dat de Europese sanctiewetgeving tegen Iran contradicties zou bevatten. De aanbeveling om actief aan financiële instellingen te communiceren dat humanitaire transacties met Iran mogelijk zijn en niet tot strafrechtelijke vervolging zullen leiden, lijkt gericht aan de Verenigde Staten. In EU-verband wordt reeds besproken hoe uitzonderingen op het sanctieregime nog beter en pro-actiever aan de bankensector en het bedrijfsleven gecommuniceerd kunnen worden. Ik zie geen noodzaak voor een door het rapport aanbevolen «olie-voor-medicijnen» programma. De Iraanse autoriteiten beschikken over valuta om de noodzakelijke medicijnaankopen mogelijk te kunnen maken. De verantwoordelijkheid om deze valuta al of niet daarvoor beschikbaar te stellen ligt bij de Iraanse autoriteiten.